Prima instanţă: Judecătoria Căușeni (sediul Central), judecător Maximov Ariana
Dosarul nr. 3r-306/26 (2-25096839-02-3r-11052026)

**D E C I Z I E**

22 iunie 2026 municipiul Chişinău

*Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru*

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de către Primarul orașului Căușeni, Donțu Alexandru, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026, în cauza de contencios administrativ la cererea chemare în judecată depusă de Primarul orașului Căușeni împotriva Consiliului orășenesc Căușeni privind anularea deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025 și cererea de chemare în judecată înaintată de Focșa Anatolie împotriva Consiliul orășenesc Căușeni, terț Primarul orașului Căușeni privind anularea parțială a deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025,

**C O N S T A T Ă:**

**Circumstanțele cauzei:**

La 8 iulie 2025, Primarul orașului Căușeni a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni prin care a solicitat anularea deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025.

La 10 iulie 2025, Focșa Anatolie a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul orășenesc Căușeni prin care a solicitat anularea parțială a deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025 a Consiliului orășenesc Căușeni „cu privire la modificarea și completarea deciziei Consiliului orășenesc Căușeni „cu privire la aprobarea bugetului orășenesc Căușeni pentru anul 2025” nr. 15/1 din 20 decembrie 2024, și anume: a cifrelor „34, 5”, „307”, „11”, „9”, „26” și pct. 1.4.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 26 februarie 2026, s-a conexat cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Focșa Anatolie împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, terț Primarul orașului Căușeni privind anularea parțială a deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025 (3-110/2025), la cauza intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Primarul orașului Căușeni împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025, atribuindu-i-se numărul unic 3-108/2025.

La 26 februarie 2026, reclamantul Primarul orașului Căușeni a înaintat cerere privind suspendarea actului administrativ.

În motivarea cererii a indicat că obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unei activități. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

A precizat că la caz prejudiciul ireparabil constă în obligarea întreruperii relațiilor de muncă cu specialistul principal al primăriei or. Căușeni, cauzându-se astfel un prejudiciu ireparabil în cazul anulării actului administrativ contestat prin reîncadrarea în funcție publică a specialistului principal, achitarea salariului și plăților cuvenite conform prevederilor Codului muncii, circumstanțe care ar fi dificil de reparat doar prin anularea actului administrativ. Concomitent, se periclitează buna activitate a primarului și Primăriei or. Căușeni, prin lipsirea de asistență juridică calificată și reprezentarea intereselor primarului or. Căușeni în instanțele de judecată, etc. Or, prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 6/1 din 10 iunie 2025 au fost aduse modificări la statele de personal al Primăriei or. Căușeni.

**Soluția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea Primarului orașului Căușeni privind suspendarea executării deciziei Consiliul orășenesc Căușeni nr. 6/1 din 10 iunie 2025.

**Calea de atac exercitată:**

La 16 martie 2026, Primarul orașului Căușeni a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026, prin care s-a respins cererea de suspendare a actului administrativ contestat.

Aceasta a invocat prevederile art. 214 și art. 172 din Codul administrativ, punctând că suspendarea executării actului administrativ constituie un mijloc de protecție provizorie destinat asigurării respectării principiului legalității.

În continuare, a menționat că suspendarea actului administrativ are rolul de a întrerupe temporar producerea efectelor juridice ale acestuia până la examinarea fondului cauzei.

Referitor la primul temei legal al suspendării, recurentul a susținut că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat. Acesta a notat că, deși ilegalitatea actului urmează să fie stabilită definitiv la examinarea fondului, circumstanțele invocate în cererea de suspendare permite formarea unei convingeri preliminare că actul poate fi ilegal. În opinia recurentului, în asemenea situații, suspendarea reprezintă un instrument necesar pentru conservarea stării de fapt și prevenirea producerii unor efecte juridice care ulterior ar fi putut fi considerate nelegale.

În ceea ce privește al doilea temei prevăzut de lege, recurentul a afirmat că executarea în continuare a actului administrativ crează un pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile. Acesta a susținut că punerea în executare a actului contestat ar fi afectat drepturile și interesele legitime ale angajatului Anatolie Focșa și ale viceprimarului E. Romanski, precum și interesele financiare ale bugetului orașului Căușeni. A menționat că eventualele prejudicii produse ar fi fost greu sau imposibil de reparat în cazul anulării ulterioare a actului administrativ.

De asemenea, recurentul a invocat atribuțiile primarului prevăzute de lege, potrivit cărora acesta avea obligația de a executa deciziile consiliului local, susținând că nesuspendarea actului contestat îl plasa în situația de a executa un act administrativ considerat vădit ilegal și adoptat cu încălcarea procedurilor legale.

Totodată, recurentul a făcut trimitere la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, la Recomandarea nr. R (89) 8 și la Rezoluția (77) 31 a Consiliului Europei, susținând că instanța avea obligația de a asigura o protecție judiciară provizorie efectivă împotriva actelor administrative contestate.

În concluzie, recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026 și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a actului administrativ contestat până la soluționarea cauzei pe fond.

**Poziția intimatei pe marginea recursului:**

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimatul nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

**Admisibilitatea recursului:**

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 mai 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Căușeni (sediul Central) a emis încheierea recurată la 6 martie 2026, fiind notificată recurentului la 11 martie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f. d. 129).

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Primarul orașului Căușeni, Donțu Alexandru, la 16 martie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenta își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Primarul orașului Căușeni, Donțu Alexandru.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părți şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.*

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: **respinge recursul**. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Conform articolului 214 alin. (1)-(4) al Codului administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Conform articolului 172 alin. (2) al Codului administrativ, motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din interpretarea sistemică a normelor citate rezultă că suspendarea executării unui act administrativ individual reprezintă o măsură procesuală provizorie și excepțională, prin care este temporar înlăturat efectul executoriu al unui act administrativ ce beneficiază de prezumția de legalitate și executorialitate. În consecință, simpla contestare a actului administrativ sau simpla invocare a unor pretinse vicii de legalitate nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării acestuia.

Legiuitorul a condiționat intervenția instanței de existența unor împrejurări obiective și suficient de convingătoare, capabile să răstoarne, cel puțin provizoriu, prezumția de legalitate de

care beneficiază actul administrativ. Totodată, sarcina demonstrării existenței acestor împrejurări revine persoanei care solicită suspendarea executării actului, aceasta fiind obligată să invoce și să probeze circumstanțe concrete din care să rezulte fie existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, fie existența unui risc real și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Colegiul judiciar reține că obiect al cererii de suspendare îl constituie decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 6/1 din 10 iunie 2025, prin care au fost operate modificări în structura organizatorică și în statele de personal ale Primăriei orașului Căușeni, inclusiv prin reducerea unor unități de personal și prin obligarea primarului de a preaviza titularul unei funcții publice privind eliberarea din funcție ca urmare a reducerii efectivului de personal.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul a invocat existența unor suspiciuni privind legalitatea actului administrativ contestat, precum și existența unui prejudiciu ireparabil care s-ar manifesta prin încetarea raporturilor de serviciu ale specialistului principal cu atribuții juridice, prin eventualele consecințe financiare generate de anularea ulterioară a actului și prin afectarea activității Primăriei și a Primarului orașului Căușeni.

Sub aspectul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a efectuat o corectă aplicare a normelor legale.

Astfel, procedura suspendării executării actului administrativ nu poate fi transformată într-o examinare anticipată a fondului cauzei. Verificarea efectuată de instanță în cadrul acestei proceduri are un caracter sumar și provizoriu, fiind limitată la identificarea unor indicii evidente de nelegalitate, fără administrarea unui probatoriu complex și fără soluționarea aspectelor litigioase ce urmează a fi examinate în cadrul judecării acțiunii principale.

Or, argumentele formulate de reclamant referitoare la pretinse încălcări ale competențelor Consiliului orășenesc Căușeni și la pretinse abateri de la procedura legală de adoptare a deciziei contestate reprezintă, în esență, argumente de fond ale acțiunii în anulare. Verificarea acestor susțineri presupune examinarea circumstanțelor de fapt, interpretarea normelor juridice incidente și aprecierea probelor administrate în cauză, aspecte care excedează limitelor procedurii speciale de suspendare.

Colegiul judiciar consideră că simpla invocare a unor pretinse încălcări de legalitate nu echivalează cu existența unor suspiciuni serioase și rezonabile în sensul articolului 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ. Pentru a justifica suspendarea, reclamantul trebuia să demonstreze existența unor vicii evidente, manifeste și suficient de convingătoare pentru a pune sub semnul întrebării legalitatea actului încă din această etapă incipientă a procesului. Or, asemenea circumstanțe nu rezultă din materialele cauzei.

În ceea ce privește cel de-al doilea temei legal, și anume existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ, Colegiul specializat reține că acest criteriu presupune demonstrarea unui risc real, actual și concret de producere a unor consecințe grave care nu ar putea fi înlăturate ori reparate eficient în eventualitatea anulării ulterioare a actului administrativ.

Noțiunea de prejudiciu ireparabil nu poate fi confundată cu simpla existență a unor inconveniente administrative, dificultăți organizatorice sau eventuale consecințe patrimoniale. Caracterul ireparabil al prejudiciului presupune imposibilitatea restabilirii situației anterioare sau existența unor consecințe de o gravitate deosebită care nu ar putea fi compensate prin mijloace juridice obișnuite.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Colegiul judiciar constată că reclamantul nu a demonstrat existența unui asemenea risc.

Argumentul potrivit căruia executarea deciziei contestate ar conduce la încetarea raporturilor de muncă ale specialistului principal cu atribuții juridice nu este suficient pentru a demonstra existența unui prejudiciu ireparabil. Eventuala încetare a raporturilor de serviciu și consecințele patrimoniale aferente reprezintă situații susceptibile de remediere prin mecanismele juridice prevăzute de legislație, inclusiv prin anularea actului administrativ, restabilirea persoanei în funcție și repararea eventualului prejudiciu material cauzat.

Totodată, argumentele referitoare la eventuala achitare a salariului pentru perioada absenței forțate ori a altor drepturi bănești nu relevă existența unui prejudiciu ireparabil, întrucât acestea constituie eventuale consecințe patrimoniale, susceptibile de evaluare și reparare în condițiile legii.

Nici susținerea privind afectarea activității Primăriei orașului Căușeni și a Primarului nu poate fi reținută. Din actele dosarului rezultă că însuși reclamantul a informat instanța, prin cererea de amânare depusă la 26 februarie 2026, despre necesitatea contractării serviciilor unui avocat. Această împrejurare confirmă existența unor mijloace alternative și legale de asigurare a asistenței și reprezentării juridice, astfel încât nu poate fi concluzionat că lipsa specialistului principal ar genera o imposibilitate efectivă de exercitare a atribuțiilor autorității publice.

Mai mult, articolul 75 din Codul de procedură civilă garantează dreptul persoanei de a fi reprezentată în instanță prin avocat, astfel încât pretinsa imposibilitate de apărare a intereselor autorității publice nu este susținută de circumstanțele obiective ale cauzei.

Colegiul specializat remarcă, de asemenea, că la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme producerea efectivă a consecințelor invocate de reclamant sau caracterul lor iminent. Simpla presupunere că, în viitor, ar putea surveni anumite efecte juridice ori financiare nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării unui act administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că reclamantul nu a demonstrat existența nici a suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat și nici a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, condiții imperative prevăzute de articolul 172 alin. (2) din Codul administrativ pentru dispunerea suspendării executării actului administrativ.

Prin urmare, soluția instanței de fond de respingere a cererii de suspendare apare ca fiind legală și întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente, iar argumentele formulate în recurs nu sunt de natură să conducă la o altă concluzie.

Colegiul judiciar reține că argumentele recurentului sunt neîntemeiate, întrucât acestea reprezintă în esență reiterarea susținerilor formulate în fața instanței de fond, fără a demonstra existența unor erori de drept sau de apreciere în aplicarea art. 214 și art. 172 din Codul administrativ, instanța de fond apreciind corect că nu sunt întrunite cumulativ condițiile privind suspiciunile serioase și rezonabile de nelegalitate, respectiv existența unui prejudiciu ireparabil iminent, iar simpla invocare a caracterului pretins ilegal al actului și a unor consecințe potențiale nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării actului administrativ.

În finalitatea celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanței de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurentă, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Primarul orașului Căușeni, Donțu

Alexandru este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de Primarul orașului Căușeni, Donțu Alexandru.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 6 martie 2026, în cauza de contencios administrativ la cererea chemare în judecată depusă de Primarul orașului Căușeni împotriva Consiliului orășenesc Căușeni privind anularea deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025 și cererea de chemare în judecată înaintată de Focșa Anatolie împotriva Consiliul orășenesc Căușeni, terț Primarul orașului Căușeni privind anularea parțială a deciziei nr. 6/1 din 10 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Caşcaval Andrei

Bagrin Lucia